

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 24.7.2009
COM(2009) 383 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

**για την εφαρμογή και τη λειτουργία του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής
κυκλοφορίας που έχει καθιερωθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί κανόνων σχετικά με την τοπική
διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών**

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

για την εφαρμογή και τη λειτουργία του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας που έχει καθιερωθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 20 Δεκεμβρίου 2006, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 περί κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών («κανονισμός ΤΔΚ»)¹. Ο κανονισμός αυτός επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν, όσον αφορά πρόσωπα που ζουν σε παραμεθόριες περιοχές, από τους γενικούς κανόνες που διέπουν τους συνοριακούς ελέγχους και προβλέπονται από τον κώδικα συνόρων Σένγκεν², με σκοπό την αποτροπή δημιουργίας εμποδίων στο εμπόριο, τις κοινωνικές και πολιτιστικές ανταλλαγές ή την περιφερειακή συνεργασία με γειτονικά κράτη. Προς εφαρμογή του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, τα κράτη μέλη δύνανται να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες με γειτονικές χώρες με στόχο την αντιμετώπιση ειδικών αναγκών σε σχέση με τις αντίστοιχες γειτονικές τους χώρες, καθώς οι ανάγκες αυτές ποικίλλουν λόγω των διαφορετικών τοπικών, γεωγραφικών, κοινωνικών και οικονομικών καταστάσεων. Αυτές οι διμερείς συμφωνίες πρέπει να είναι πλήρως σύμφωνες με τις παραμέτρους που προβλέπονται από τον κανονισμό ΤΔΚ για τα καθεστώτα τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας. Οι παράμετροι και ιδίως ο προσδιορισμός των τοπικών παραμεθόριων περιοχών καθορίστηκαν μετά από δύσκολες διαπραγματεύσεις στο Συμβούλιο και θεωρείται ότι αντιπροσωπεύουν τη λεπτή, ορθή ισορροπία μεταξύ της διευκόλυνσης των προσώπων που ζουν σε παραμεθόριες περιοχές και πρέπει να διέρχονται τακτικά τα σύνορα και των απαιτήσεων ασφάλειας ολόκληρου του χώρου Σένγκεν.

Σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού ΤΔΚ, πριν τη σύναψη οποιασδήποτε διμερούς συμφωνίας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, τα οικεία κράτη μέλη πρέπει να ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής για τη συμβατότητα της συμφωνίας με τον κανονισμό. Εφόσον η Επιτροπή κρίνει ότι η συμφωνία είναι ασύμβατη με τον κανονισμό, ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το οποίο προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να τροποποιήσει το σχέδιο συμφωνίας σε εύλογο χρονικό διάστημα, αίροντας τα διαπιστωθέντα ασυμβίβαστα. Οι ίδιες αρχές διαβούλευσης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής εφαρμόζονται σε διμερείς συμφωνίες που προηγούνται χρονικά της ισχύος του κανονισμού ΤΔΚ και πρέπει να προσαρμοσθούν στον εν λόγω κανονισμό.

Αξίζει να υπογραμμιστεί ότι από τη στιγμή που έχει εκδώσει νομοθεσία σε ορισμένο τομέα, η Επιτροπή αποκτά αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα στο τομέα που καλύπτει η

¹ ΕΕ L 29 της 3.2.2007, σ. 3.

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006 για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), ΕΕ L 105 της 13.04.2006, σ. 1.

νομοθεσία. Επομένως, τα κράτη μέλη χάνουν την αρμοδιότητα διαπραγμάτευσης συμφωνιών με τρίτες χώρες στον τομέα που καλύπτει η αντίστοιχη νομοθεσία (πρόκειται για το λεγόμενο «δόγμα ERTA»). Παρέκκλιση από την αρχή αυτή είναι δυνατή, εφόσον η κοινοτική πράξη με την οποία αποκτήθηκε η εξωτερική αρμοδιότητα εξουσιοδοτεί ειδικά τα κράτη μέλη να συνάψουν τέτοιου είδους συμφωνίες. Η εξουσιοδότηση αυτή λειτουργεί ως επανεκχώρηση αρμοδιοτήτων οι οποίες έχουν καταρχήν εκχωρηθεί στην Κοινότητα και, ως τέτοια, πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά.

Σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού ΤΔΚ, η Επιτροπή υποχρεούται να υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή και τη λειτουργία του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας δύο έτη μετά την ισχύ του κανονισμού. Με την παρούσα έκθεση εκπληρώνεται η εν λόγω υποχρέωση.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΠΟΥ ΘΕΣΠΙΖΕΙ Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΔΚ

Ο κανονισμός ΤΔΚ θεσπίζει σειρά μέτρων για τη διευκόλυνση θεμάτων των κατοίκων τοπικών παραμεθόριων περιοχών σε σύγκριση με τυποποιημένες διαδικασίες και ελέγχους που εφαρμόζονται κατά τη διέλευση εξωτερικών συνόρων και καθορίζονται στον κώδικα συνόρων Σένγκεν. Τα εν λόγω μέτρα διευκόλυνσης περιλαμβάνουν:

- Παρέκκλιση από τις προϋποθέσεις εισόδου του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, μεταξύ άλλων και από την απαίτηση θεώρησης διαβατηρίου.

Οι κάτοχοι άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας εξαιρούνται από (i) την υποχρέωση θεώρησης διαβατηρίου (αν ισχύει τέτοιου είδους υποχρέωση) και (ii) την υποχρέωση να διαθέτουν επαρκή μέσα συντήρησης, τόσο για τη χρονική διάρκεια της προβλεπόμενης παραμονής όσο και για την επιστροφή τους. Στο σημείο συνοριακής διέλευσης, μπορεί να μην απαιτούνται δικαιολογητικά έγγραφα για την απόδειξη του σκοπού της παραμονής.

- 90 ημέρες συνεχούς παραμονής.

Οι κάτοχοι αδειών τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας μπορεί να παραμένουν στην επικράτεια της οικείας γειτονικής χώρας χωρίς οποιουδήποτε χρονικούς περιορισμούς, με την προϋπόθεση ότι η χρονική διάρκεια κάθε συνεχούς παραμονής δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες. Αυτό αποτελεί παρέκκλιση από τον συνήθη κανόνα του κώδικα συνόρων Σένγκεν ο οποίος περιορίζει την παραμονή βραχείας διάρκειας σε 90 ημέρες κατά το μέγιστο εντός περιόδου 180 ημερών.

- Η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας μπορεί να εκδοθεί ατελώς.
- Οι άδειες μπορούν να εκδίδονται για χρονική περίοδο ισχύος μεταξύ 1 και 5 ετών.
- Επιτρέπεται να καθοριστούν ειδικά σημεία συνοριακής διέλευσης για την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία.
- Επιτρέπεται να καθοριστούν ειδικές λωρίδες σε συνήθη σημεία συνοριακής διέλευσης για τους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών.
- Πρόσωπα που διέρχονται τακτικά από τα εξωτερικά χερσαία σύνορα και τα οποία, λόγω των συχνών τους διελεύσεων, είναι γνωστά στη συνοριακή φρουρά μπορεί να υπόκεινται μόνο σε τυχαίους δειγματοληπτικούς ελέγχους.

- Οι κάτοχοι άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας εξαιρούνται από την υποχρέωση σφράγισης του διαβατηρίου κατά τη διέλευση των συνόρων.
- Οι κάτοικοι παραμεθόριας περιοχής πρέπει να πληρούν διάφορες προϋποθέσεις προκειμένου να επωφεληθούν από το καθεστώς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, μεταξύ άλλων:
 - την προϋπόθεση διαμονής στην παραμεθόριο περιοχή για τουλάχιστον 1 έτος·
 - κατοχή έγκυρου ταξιδιωτικού εγγράφου·
 - μη καταχώρησή τους στον κατάλογο ανεπιθύμητων του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν·
 - παροχή απόδειξης της ιδιότητάς τους ως κατοίκων παραμεθόριας περιοχής και των λόγων της τακτικής τους διέλευσης από τα σύνορα·
 - να μη θεωρούνται ικανοί να διαταράξουν τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις οποιουδήποτε από τα κράτη μέλη.

3. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΔΚ. ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Από το Μάιο του 2007 (όταν έγινε η πρώτη αίτηση διαβουλεύσεων), η Επιτροπή έχει συμμετάσχει σε διαβουλεύσεις με ορισμένα κράτη μέλη. Οι διαβουλεύσεις αυτές είχαν ως αποτέλεσμα την ανταλλαγή πληροφοριών και άτυπων συμβουλών, συνεδριάσεις εμπειρογνομόνων μεταξύ υπαλλήλων των κρατών μελών και της Επιτροπής, καθώς και την επίσημη ανταλλαγή αλληλογραφίας σχετικά με τη συμβατότητα σχεδίων διμερών συμφωνιών με τον κανονισμό ΤΔΚ. Αντικείμενο διαβουλεύσεων αποτέλεσαν οι ακόλουθες διμερείς συμφωνίες:

- Ουγγαρία — Ουκρανία

Η Ουγγαρία ήταν το πρώτο κράτος μέλος το οποίο απέστειλε σχέδιο συμφωνίας προς διαβούλευση στην Επιτροπή το Μάιο του 2007. Η Επιτροπή δήλωσε ότι ο προσδιορισμός της μεθοριακής περιοχής στο σχέδιο συμφωνίας ήταν ασύμβατος με τον κανονισμό ΤΔΚ (η τοπική παραμεθόρια περιοχή εκτεινόταν σε περισσότερο από 50 χιλιόμετρα). Ζητήθηκε από την Ουγγαρία να τροποποιήσει το σχέδιο. Η Ουγγαρία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι η συμφωνία είχε τεθεί σε ισχύ στις 11 Ιανουαρίου 2008. Μετά τη θέση της σε ισχύ, το τελικό κείμενο της συμφωνίας απεστάλη στην Επιτροπή χωρίς να περιλαμβάνει τις τροποποιήσεις που είχαν ζητηθεί και οι συζητήσεις με την Επιτροπή συνεχίστηκαν. Τον Ιανουάριο του 2009, η Ουγγαρία ενημέρωσε την Επιτροπή ότι οι ουγγρικές αποστολές στην Ουκρανία είχαν εκδώσει 34 000 άδειες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας από την ημερομηνία εφαρμογής της συμφωνίας και ότι το καθεστώς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας λειτουργεί ομαλά. Περίπου το 80% των αιτούντων άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας κατείχαν προηγουμένως ουγγρική θεώρηση διαβατηρίου. Σύμφωνα με πληροφορίες που παρείχαν στην Επιτροπή οι ουγγρικές αρχές και βασίστηκαν σε απογραφή του 2001, η ουγγρική μειονότητα της Ουκρανίας αποτελείται από 156 600 άτομα, τα οποία συγκεντρώνονται κυρίως στην περιοχή Zakarpatska Oblasthy, που βρίσκεται στα σύνορα Ουγγαρίας-Ρουμανίας. Το γεγονός

αυτό οφείλεται σε ιστορικούς λόγους με τον επαναπροσδιορισμό των ουγγρικών συνόρων κατά τον περασμένο αιώνα. Το 84% του πληθυσμού της εν λόγω ουγγρικής μειονότητας βρίσκεται συγκεντρωμένο κοντά στα σύνορα Ουγγαρίας-Ουκρανίας, κατοικώντας εντός απόστασης 20 χλμ από αυτά τα σύνορα, ενώ το 95% του πληθυσμού αυτού κατοικεί εντός απόστασης 50 χλμ. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα έχουν εξοικειωθεί με τις δυνατότητες της άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας και τη χρησιμοποιούν ευρέως για να διευκολύνουν την καθημερινή τους ζωή. Μέλη των οικογενειών πολλών από αυτά τα πρόσωπα ζουν στην Ουγγαρία και πρέπει να ταξιδεύουν τακτικά στην Ουγγαρία για την άσκηση εμπορικής δραστηριότητας μικρής κλίμακας ή τη φοίτηση σε ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Έχει καταγραφεί μόνο μία περίπτωση κατάχρησης της άδειας ΤΔΚ.

- Πολωνία – Ουκρανία

Τον Ιανουάριο του 2008 η Πολωνία διαβίβασε ένα πρώτο σχέδιο διμερούς συμφωνίας προς διαβούλευση. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαβούλευσης διαπιστώθηκαν δύο ασυμβατότητες: η έκταση της παραμεθόριας περιοχής (50 χλμ αντί για 30 χλμ) και η απαίτηση κατοχής ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης, η οποία επιβλήθηκε στους δικαιούχους του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας. Έχει ζητηθεί από την Πολωνία να τροποποιήσει τα αντίστοιχα μέρη της συμφωνίας πριν από τη θέση της σε ισχύ. Το Φεβρουάριο του 2009, η Πολωνία ενημέρωσε την Επιτροπή για τις τροποποιήσεις που επήλθαν στη συμφωνία. Όσον αφορά την έκταση της παραμεθόριας περιοχής, η Πολωνία τροποποίησε τη συμφωνία σύμφωνα με την απαίτηση της Επιτροπής. Εντούτοις, η συμφωνία δεν τροποποιήθηκε όσον αφορά την απαίτηση κατοχής ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης. Το Μάρτιο του 2009, η Επιτροπή κάλεσε τις πολωνικές αρχές να τροποποιήσουν τα αντίστοιχα μέρη της συμφωνίας. Η συμφωνία τέθηκε σε ισχύ την 1^η Ιουλίου 2009 χωρίς την τροποποίηση που είχε ζητηθεί.

- Λιθουανία – Λευκορωσία

Τον Ιανουάριο του 2008, σχέδιο συμφωνίας μεταξύ της Λιθουανίας και της Λευκορωσίας διαβιβάστηκε στην Επιτροπή προς διαβούλευση. Η Επιτροπή εντόπισε μία ασυμβατότητα σε σχέση με την απαίτηση κατοχής ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης (παρόμοια με αυτή της συμφωνίας Πολωνίας-Ουκρανίας). Ζητήθηκε από τη Λιθουανία να τροποποιήσει το σχετικό μέρος της συμφωνίας.

- Λιθουανία - Ρωσική Ομοσπονδία

Τον Απρίλιο του 2009, σχέδιο συμφωνίας μεταξύ της Λιθουανίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας διαβιβάστηκε στην Επιτροπή προς διαβούλευση. Μόνο δευτερεύουσας σημασίας συστάσεις έχουν απευθυνθεί στη Λιθουανία προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης συμβατότητα του σχεδίου συμφωνίας με τον κανονισμό ΤΔΚ. Μετά από ανταλλαγή απόψεων σχετικά με πρακτικές πτυχές της μελλοντικής εφαρμογής του σχεδίου συμφωνίας, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σχέδιο συμφωνίας θα είναι πλήρως συμβατό με τον κανονισμό ΤΔΚ, εφόσον εφαρμοστεί σύμφωνα με τις συμπληρωματικές πληροφορίες που παρείχαν οι λιθουανικές αρχές.

- Λετονία - Ρωσική Ομοσπονδία

Τον Ιανουάριο του 2008, σχέδιο συμφωνίας μεταξύ της Λετονίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας διαβιβάστηκε στην Επιτροπή προς διαβούλευση. Συνεπώς, ζητήθηκε από τη Λετονία να παράσχει επεξηγήσεις σχετικά με τη διαδικασία έκδοσης αδειών τοπικής

διασυνοριακής κυκλοφορίας υπό τον τύπο θεώρησης διαβατηρίου από τη Ρωσική Ομοσπονδία. Τον Ιούνιο του 2009, η Λετονία υπέβαλε αναθεωρημένο σχέδιο, που εισήγαγε ειδική τοπική διασυνοριακή άδεια, η οποία έλαβε υπόψη τις ανησυχίες που εκφράστηκαν όσον αφορά τον τύπο θεώρησης διαβατηρίου. Ωστόσο, το τροποποιημένο σχέδιο περιέχει την απαίτηση κατοχής ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης. Επιπλέον, η παραμεθόρια περιοχή περιλαμβάνει διοικητικές μονάδες στη ρωσική επικράτεια, οι οποίες υπερβαίνουν την έκταση της τοπικής παραμεθόριας περιοχής. Ζητήθηκε από τη Λετονία να τροποποιήσει τα σημεία αυτά.

- Σλοβακία - Ουκρανία

Τον Μάρτιο του 2008, η Σλοβακία διαβίβασε το πρώτο σχέδιο διμερούς συμφωνίας στην Επιτροπή προς διαβούλευση. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής η Επιτροπή θεώρησε ότι το σχέδιο συμφωνίας δεν ήταν συμβατό με τον κανονισμό ΤΔΚ καθώς το μέγεθος της περιοχής τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας βρισκόταν εκτός των επιτρεπτών ορίων δυνάμει του κανονισμού. Η Σλοβακία τροποποίησε τη συμφωνία και αυτή τέθηκε σε ισχύ στις 27 Σεπτεμβρίου 2008. Ακολούθως, το Νοέμβριο του 2008, οι σλοβακικές αρχές παρείχαν στην Επιτροπή χάρτη της τοπικής παραμεθόριας περιοχής. Παρόλο που στο χάρτη καταδεικνύεται σαφώς ότι η τοπική παραμεθόρια περιοχή τροποποιήθηκε, η αρχική εκτίμηση της Επιτροπής είναι ότι οι τροποποιήσεις των σλοβακικών αρχών στο τελικό κείμενο της συμφωνίας εξακολουθούν να είναι ανεπαρκείς για την πλήρη εναρμόνιση της εν λόγω διμερούς συμφωνίας με τον κανονισμό ΤΔΚ ως προς την έκταση της παραμεθόριας περιοχής. Μέχρι τον Ιούνιο του 2009, είχαν εκδοθεί 466 άδειες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, ενώ είχαν απορριφθεί 54 αιτήσεις.

- Πολωνία – Λευκορωσία

Τον Απρίλιο του 2008, σχέδιο συμφωνίας μεταξύ της Πολωνίας και της Λευκορωσίας διαβιβάστηκε επίσης στην Επιτροπή προς διαβούλευση. Καθώς η συμφωνία αυτή ήταν ουσιαστικά πανομοιότυπη με τη συμφωνία μεταξύ Πολωνίας και Ουκρανίας, εντοπίστηκαν οι ίδιες δύο ασυμβατότητες: η έκταση της παραμεθόριας περιοχής (50 χλμ αντί για 30 χλμ) και η απαίτηση κατοχής ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης από τους δικαιούχους του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας. Και στην περίπτωση αυτή ζητήθηκε από την Πολωνία να τροποποιήσει τα αντίστοιχα μέρη της συμφωνίας. Στο τέλος Απριλίου 2009, η Πολωνία διαβίβασε τροποποιημένο σχέδιο συμφωνίας, το οποίο έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις σχετικά με την παραμεθόρια περιοχή, διατηρώντας όμως την απαίτηση της ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης. Στο τέλος Ιουνίου 2009, ζητήθηκε από την Πολωνία να τροποποιήσει αναλόγως τη συμφωνία.

- Βουλγαρία – Σερβία

Τον Ιούλιο του 2008, ένα πρώτο σχέδιο της συμφωνίας μεταξύ της Βουλγαρίας και της Σερβίας διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η Επιτροπή παρείχε στη Βουλγαρία μία πρώτη δέσμη παρατηρήσεων σχετικά με διάφορες πτυχές, ιδίως: σχετικά με τον προσδιορισμό των κατοίκων παραμεθόριων περιοχών και το καθεστώς των πολιτών της ΕΕ στην παραμεθόρια περιοχή, τις προϋποθέσεις εισόδου για τους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών, το πεδίο εφαρμογής της άδειας ΤΔΚ, τα χαρακτηριστικά ασφαλείας και τα τεχνικά πρότυπα.

- Βουλγαρία – ΠΓΔΜ

Τον Ιούλιο του 2008, ένα πρώτο σχέδιο συμφωνίας μεταξύ της Βουλγαρίας και της ΠΓΔΜ διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η Επιτροπή έχει παράσχει στη Βουλγαρία μία πρώτη δέσμη παρατηρήσεων όσον αφορά τις ίδιες πτυχές με αυτές που την απασχόλησαν σε σχέση με το σχέδιο συμφωνίας μεταξύ Βουλγαρίας και Σερβίας.

- Ρουμανία – Ουκρανία

Τον Αύγουστο του 2008, ένα πρώτο σχέδιο συμφωνίας μεταξύ Ρουμανίας και Ουκρανίας διαβιβάστηκε στην Επιτροπή. Η Επιτροπή έχει παράσχει στη Ρουμανία μία πρώτη δέσμη παρατηρήσεων σχετικά με διάφορες πτυχές, όπως: το καθεστώς του ποταμού Δούναβη στους διακανονισμούς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, τους περιορισμούς της παραμεθόριας περιοχής, τις δυνατότητες επιβολής τελών για τις άδειες, κ.λ.π. Το Μάρτιο του 2009, η Ρουμανία υπέβαλε τροποποιημένη συμφωνία, την οποία η Επιτροπή θεώρησε ως συμβατή με τον κανονισμό ΤΔΚ.

Ισχύουσες διμερείς συμφωνίες χρονικά προγενέστερες της ισχύος του κανονισμού ΤΔΚ

- Σλοβενία - Κροατία

Τον Δεκέμβριο του 2007, η Σλοβενία διαβίβασε επίσημα τη διμερή συμφωνία για τη συνεργασία στη διασυνοριακή κυκλοφορία μεταξύ της Σλοβενίας και της Κροατίας, η οποία έχει τεθεί σε ισχύ από το 2001. Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης η Επιτροπή διαπίστωσε αρκετές ασυμβατότητες, ιδίως: περιορισμό της συμφωνίας αποκλειστικά στους υπηκόους των συμβαλλομένων μερών χωρίς να καλύπτει άλλους πολίτες της ΕΕ και πρόσωπα που απολαύουν του κοινοτικού δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας· παράλειψη της απαίτησης ελάχιστης χρονικής διάρκειας παραμονής στην παραμεθόρια περιοχή· έλλειψη κατάλληλων χαρακτηριστικών ασφαλείας· ανεπαρκή χρονική περίοδο ισχύος, ασαφείς προϋποθέσεις έκδοσης αδειών, έλλειψη σαφούς απαγόρευσης όσον αφορά την είσοδο προσώπων που έχουν καταχωρηθεί ως ανεπιθύμητα σε βάσεις δεδομένων. Επιπλέον, ήταν αδύνατο να εξακριβωθεί σαφώς η έκταση της περιοχής τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας και η συμβατότητά της με τον κανονισμό ΤΔΚ. Τον Μάρτιο του 2008, ζητήθηκε από τη Σλοβενία να τροποποιήσει την εν λόγω συμφωνία προκειμένου να την ευθυγραμμίσει με τον κανονισμό ΤΔΚ. Στο τέλος Νοεμβρίου 2008, η Σλοβενία αναγνώρισε ότι πράγματι αρκετές διατάξεις τις διμερούς συμφωνίας έπρεπε να προσαρμοστούν. Όσον αφορά την παραμεθόρια περιοχή, η Σλοβενία επεξήγησε ότι αυτή περιλαμβάνει μία περιοχή περίπου 10 χλμ από τη γραμμή των συνόρων. Αφού ανέλυσε τους χάρτες που προσκόμισε η Σλοβενία, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η παραμεθόρια περιοχή φαίνεται να βρίσκεται σε συμφωνία με τον κανονισμό ΤΔΚ.

Η Σλοβενία ενημέρωσε ότι ήρθε σε επαφή με την Κροατία για την ανάγκη προσαρμογής της συμφωνίας σε διάσκεψη του Δεκεμβρίου του 2007. Ωστόσο, δεν παρασχέθηκε καμία σαφής πληροφορία όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα για τις απαιτούμενες προσαρμογές. Για αυτόν τον λόγο, τον Απρίλιο του 2009, ζητήθηκε από τη Σλοβενία να παράσχει στην Επιτροπή χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των τροποποιήσεων που σχετίζονται με θέματα που εξακολουθούν να βρίσκονται σε ασυμφωνία με τον κανονισμό ΤΔΚ, όπως είναι η εισαγωγή χαρακτηριστικών ασφαλείας στις εκδιδόμενες άδειες ή η απονομή δικαιωμάτων κτήσης αδειών ΤΔΚ σε επιλέξιμους υπηκόους εκτός από τους Κροάτες και τους Σλοβένους.

4. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει τα μέτρα διευκόλυνσης που προβλέπονται στον κανονισμό ΤΔΚ σε ανόμοιο βαθμό. Σε καμία από τις διμερείς συμφωνίες που έχουν υποβληθεί προς διαβούλευση δεν εφαρμόστηκε όλο το εύρος των μέτρων διευκόλυνσης. Τα περισσότερα κράτη μέλη εφαρμόζουν πιο αυστηρές απαιτήσεις από εκείνες που προβλέπονται στον κανονισμό ΤΔΚ. Το ακόλουθο τμήμα αναφέρεται σε συμφωνίες που έχουν τεθεί σε ισχύ καθώς και σε σχέδια συμφωνιών που παρατίθενται στο προηγούμενο τμήμα.

- 90 ημέρες συνεχούς παραμονής

Πλην μιας εξαιρέσεως, όλες οι συμφωνίες θέτουν πρόσθετους περιορισμούς όσον αφορά τη χρονική περίοδο παραμονής στην παραμεθόρια περιοχή, δηλαδή 90 ημέρες εντός διαστήματος 180 ημερών. Επίσης, σε μία περίπτωση το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μείωσε τη χρονική περίοδο συνεχούς παραμονής σε 30 ημέρες. Ωστόσο, ανεξάρτητα από τις περιστάσεις, δεν είναι σαφές με ποιον τρόπο τα εν λόγω κράτη μέλη επαληθεύουν στην πραγματικότητα τη διάρκεια της παραμονής, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα διαβατήρια δεν σφραγίζονται κατά τη διέλευση από τα εκάστοτε σύνορα.

- Καθορισμός σε 1 έτος της χρονικής περιόδου διαμονής στην παραμεθόρια περιοχή

Σε όλες τις συμφωνίες η ελάχιστη χρονική περίοδος διαμονής είναι μεγαλύτερη από το ένα έτος που απαιτεί ο κανονισμός ΤΔΚ. Σε πέντε από τις συμφωνίες, η ελάχιστη απαιτούμενη χρονική περίοδος διαμονής στην παραμεθόρια περιοχή καθορίζεται στα τρία έτη.

- Άδειες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας εκδιδόμενες ατελώς

Μόνο μία συμφωνία προβλέπει ότι όλες οι άδειες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας θα εκδίδονται ατελώς, όπως επιτρέπει ο κανονισμός ΤΔΚ. Τα τέλη έκδοσης αδειών στις άλλες συμφωνίες κυμαίνονται μεταξύ 20 και 35 ευρώ.

- Άδειες ΤΔΚ μπορούν να εκδίδονται για χρονική περίοδο ισχύος μέχρι 5 έτη

Πλην μιας εξαιρέσεως, όλες οι συμφωνίες παρέχουν δυνατότητα έκδοσης αδειών μέχρι 5 έτη.

5. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΜΕΡΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη, καταγράφηκαν δύο κύρια ζητήματα σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού ΤΔΚ:

- Ο προσδιορισμός της τοπικής παραμεθόριας περιοχής

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού ΤΔΚ:

με τον όρο «παραμεθόρια περιοχή» νοείται η ζώνη 30 χιλιομέτρων από τα σύνορα. Οι τοπικές διοικητικές περιφέρειες οι οποίες πρέπει να λογίζονται ως παραμεθόρια περιοχή προσδιορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη με τις διμερείς συμφωνίες τους κατ' άρθρο 13. Αν τμήμα τέτοιας περιοχής βρίσκεται σε απόσταση μεγαλύτερη των 30 και μικρότερη των 50 χιλιομέτρων από τα σύνορα, θεωρείται ότι ανήκει στην παραμεθόρια περιοχή.

Ορισμένες συμφωνίες (όπως παρατίθεται στο τμήμα 3) έχουν περιγράψει την περιοχή τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας με τέτοιο τρόπο ώστε η παραμεθόρια περιοχή καθορίζεται ουσιαστικά στα 50 χιλιόμετρα από τα σύνορα (όχι στα 30 χλμ όπως απαιτείται από τον κανονισμό ΤΔΚ). Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ισχυρίζονται ότι υπάρχει ασάφεια, τουλάχιστον στην αγγλική απόδοση του κανονισμού ΤΔΚ, για το αν η λέξη "it" αναφέρεται στην επιλεγμένη περιοχή ή στο μέρος της περιοχής εντός της γραμμής των 50 χιλιομέτρων. Εφόσον εννοεί την επιλεγμένη περιοχή, θα μπορούσε να προβληθεί ο ισχυρισμός ότι, εφόσον τουλάχιστον μέρος της περιοχής βρίσκεται στη ζώνη μεταξύ των 30 και των 50 χιλιομέτρων, ολόκληρη η ζώνη ως τα 50 χλμ μπορεί να θεωρηθεί ως μέρος της παραμεθόριας περιοχής.

Ωστόσο, η Επιτροπή δεν στηρίζει μια τέτοιου είδους ερμηνεία. Καταρχάς, το γαλλικό κείμενο – *"toute partie d'une de ces communes située à plus de 30 mais à moins de 50 kilomètres de la ligne frontalière est néanmoins considérée comme appartenant à la zone frontalière"* – καθιστά σαφές ότι μόνο μέρος της περιοχής που βρίσκεται εντός 50 χιλιομέτρων από τα σύνορα μπορεί να θεωρηθεί ως μέρος της παραμεθόριας περιοχής.

Κατά δεύτερον, είναι φανερό από την ανάγνωση ολόκληρου του άρθρου 3 παράγραφος 2 ότι η πρόθεση του νομοθέτη ήταν καταρχήν να περιορίσει την παραμεθόρια περιοχή στα 30 χιλιόμετρα. Επομένως, καταρχήν, οι διοικητικές μονάδες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για το καθεστώς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας πρέπει να έχουν τοπική διοικητική δομή που να εξακολουθεί να βρίσκεται εντός της ζώνης των 30 χλμ και όχι περιφερειακή, υποκρατική δομή όπως "départements", "provinces" ή "województwa", οι οποίες (από τη φύση τους) εκτείνονται πολύ πέρα από τα 50 χλμ και για αυτόν τον λόγο θα επέτρεπαν σε κάθε περίπτωση την κάλυψη ολόκληρης της ζώνης των 50 χιλιομέτρων κατά μήκος όλης της συνοριακής γραμμής. Αυτό θα ήταν προδήλως ασύμβατο με τον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και με τον οποίο περιορίστηκε η περιοχή στα 30 χιλιόμετρα.

Στόχος της παρέκκλισης του τελευταίου εδαφίου, που καλύπτει μέρη των τοπικών (διοικητικών) περιφερειών που εκτείνονται μεταξύ 30 και 50 χλμ, είναι η αποτροπή της κατάστασης κατά την οποία μέρος διοικητικής περιφέρειας βρίσκεται εν μέρει εντός και εν μέρει εκτός της εν λόγω παραμεθόριας περιοχής.

Αντιστοίχως, επιτρέπονται τοπικές επεκτάσεις της παραμεθόριας περιοχής στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η αντίστοιχη διοικητική περιφέρεια εκτείνεται πέραν της γραμμής των 30 χιλιομέτρων με αποτέλεσμα η περιφέρεια να βρίσκεται εν μέρει εντός της ζώνης των 30 χιλιομέτρων και εν μέρει μεταξύ 30 και 50 χιλιομέτρων από τα σύνορα.

Ο κανόνας αυτός με τη σειρά του έχει την έννοια ότι κράτος μέλος που επιθυμεί να συνάψει διμερή συμφωνία πρέπει να επιλέξει τις διοικητικές περιφέρειες που βρίσκονται τουλάχιστον εν μέρει εντός της ζώνης των 30 χιλιομέτρων και δεν εκτείνονται πέραν της ζώνης των 50 χιλιομέτρων, πράγμα που διασφαλίζει ότι ολόκληρη η περιφέρεια μπορεί να προσδιορισθεί ως παραμεθόρια περιοχή.

Συνεπώς, κάθε διοικητική μονάδα που ξεκινά από τα σύνορα αλλά εκτείνεται πέρα από τα 50 χλμ αποκλείεται αυτοδικαίως.

Ένα επιπλέον σημαντικό σημείο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι σε σχέση με ορισμένες τρίτες χώρες, δηλαδή τη Ρωσική Ομοσπονδία και την Ουκρανία, υπάρχει επίσης και άλλη πράξη που θα έπρεπε να χρησιμοποιείται και να εφαρμόζεται στην περίπτωση προσώπων που πρέπει να διασχίζουν τακτικά τα σύνορα και ζουν εκτός της περιοχής τοπικής διασυνοριακής

κυκλοφορίας. Η πράξη αυτή, δηλαδή η συμφωνία διευκόλυνσης θεώρησης διαβατηρίου, επιτρέπει σε ορισμένες κατηγορίες προσώπων να εξασφαλίζουν ατελώς την έκδοση θεωρήσεων πολλαπλής εισόδου με ισχύ ως 5 έτη.

- Η απαίτηση ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης

Ορισμένα κράτη μέλη (όπως παρατίθεται στο τμήμα 3) έχουν εισαγάγει διάταξη η οποία απαιτεί από τους κατόχους άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας να επιδεικνύουν απόδειξη ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης κατά τη διέλευση από τα σύνορα. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη υποστηρίζουν ότι τέτοιου είδους ασφάλιση είναι αναγκαία για την προστασία των δημόσιων ιδρυμάτων υγείας (κυρίως νοσοκομείων) στην παραμεθόρια περιοχή από ενδεχόμενη αύξηση του κόστους ιατρικής φροντίδας που παρέχεται σε υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι επωφελούνται από το σύστημα τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.

Είναι πιθανό να ανακύψει οικονομική επιβάρυνση στην παραμεθόρια περιοχή στις περιπτώσεις κατά τις οποίες πρέπει να παρέχεται έκτακτη ιατρική φροντίδα στους υπηκόους γειτονικών τρίτων χωρών οι οποίοι εξέρχονται από τη χώρα χωρίς να έχουν καταβάλει αμοιβή (το πρόβλημα αυτό δεν προκύπτει κατά τη “συνήθη” ιατρική φροντίδα διότι τέτοιου είδους φροντίδα παρέχεται αποκλειστικά εφόσον εξασφαλίζεται πληρωμή μέσω της ασφάλισης ασθενείας ή άλλων μέσων). Εντούτοις, το πρόβλημα θα μπορούσε να λυθεί με άλλους τρόπους π.χ. μέσω συμφωνίας μεταξύ των υγειονομικών αρχών των ενδιαφερομένων χωρών, όπως εφαρμόστηκε μεταξύ της Ουγγαρίας και της Ουκρανίας.

Η καθιέρωση ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης ως απαίτησης για την έκδοση άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας θεωρείται προβληματική για τον ακόλουθο λόγο: το άρθρο 13 του κανονισμού ΤΔΚ εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες. Η εξουσιοδότηση αυτή μπορεί να ερμηνευθεί αποκλειστικά ως έγκριση σύναψης συμφωνίας η οποία είναι αυστηρά σύμφωνη με τις σαφείς επιταγές του κανονισμού. Κανένα από τα άρθρα 4 και 9, τα οποία αποσκοπούν στη διευκόλυνση των μετακινήσεων μέσω της απλούστευσης των προϋποθέσεων εισόδου και των προϋποθέσεων έκδοσης άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας και ιδίως αποκλείουν την απαίτηση παροχής απόδειξης μέσω συντήρησης, δεν κάνει αναφορά στη δυνατότητα απαίτησης ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης. Για αυτόν τον λόγο, η εισαγωγή τέτοιου είδους απαίτησης στις αντίστοιχες διμερείς συμφωνίες θα ερχόταν σε σύγκρουση με τον κανονισμό ΤΔΚ. Επιπλέον, οι κάτοχοι άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας εξαιρούνται ρητά από την υποχρέωση θεώρησης διαβατηρίου και η κοινή προξενική εγκύκλιος προβλέπει ότι δεν επιτρέπεται να επιβάλλεται υποχρέωση κατοχής ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης στην εν λόγω κατηγορία υπηκόων τρίτων χωρών.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Βασιζόμενη στις διαθέσιμες πληροφορίες και την ανωτέρω ανάλυση, η Επιτροπή εξάγει τα ακόλουθα συμπεράσματα:

- Το ισχύον κείμενο του κανονισμού ήταν αποτέλεσμα έντονων διαπραγματεύσεων στους κόλπους και μεταξύ των θεσμικών οργάνων και θεωρήθηκε ότι επιτυγχάνει μια λεπτή, ορθή ισορροπία μεταξύ της διευκόλυνσης επαφών προσώπων στην παραμεθόρια περιοχή και της διατήρησης υψηλού επιπέδου ασφάλειας.
- Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται για την πλήρη αξιοποίηση άλλων πράξεων με στόχο τη διευκόλυνση των διασυνοριακών επαφών. Για παράδειγμα, στην περίπτωση της

Ουκρανίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, υπάρχει συμφωνία διευκόλυνσης θεώρησης διαβατηρίου, η οποία δίνει τη δυνατότητα σε ορισμένες κατηγορίες προσώπων που πρέπει να ταξιδεύουν συχνά να αποκτούν θεωρήσεις πολλαπλής εισόδου με ισχύ ως 5 έτη.

- Ο μηχανισμός της διαβούλευσης έχει θεσπιστεί προκειμένου να διασφαλίσει την πλήρη συμβατότητα των διμερών συμφωνιών τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας με τις παραμέτρους που προβλέπει ο κανονισμός ΤΔΚ. Οι διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη ήταν σχετικά εντατικές. Ωστόσο, τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων αυτών δεν είναι πάντα ικανοποιητικά, καθώς ορισμένα κράτη μέλη αμελούν το τελευταίο στάδιο αυτής της διαδικασίας, δηλαδή τη "διόρθωση" πριν από την υπογραφή των διμερών συμφωνιών σε σχέση με διατάξεις που είναι ασύμβατες με τον κανονισμό ΤΔΚ.
- Μόνο τρεις διμερείς συμφωνίες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας έχουν τεθεί σε ισχύ από την έκδοση του κανονισμού ΤΔΚ, η συμφωνία Ουγγαρίας/Ουκρανίας (από τις 11 Ιανουαρίου 2008), η συμφωνία Σλοβακίας/Ουκρανίας (από τις 27 Σεπτεμβρίου 2008) και η συμφωνία Πολωνίας/Ουκρανίας (από την 1η Ιουλίου 2009). Επομένως, είναι δύσκολο να συναχθούν πρακτικά συμπεράσματα βάσει τέτοιου είδους περιορισμένων ενδείξεων, ιδίως όσον αφορά τον συνολικό αριθμό των προσώπων που επωφελούνται από το καθεστώς ή να διαπιστωθεί αν τα αντίστοιχα μέτρα ή προϋποθέσεις διευκόλυνσης έχουν αποβεί προβληματικά. Εντούτοις, δεν υπήρξαν αναφορές από τα κράτη μέλη σχετικά με ευρεία κατάχρηση αδειών ΤΔΚ από τους κατόχους τους ή σχετικά με την πρόκληση ορισμένων κινδύνων ασφαλείας στο χώρο Σένγκεν από τις συμφωνίες.
- Καταρχήν, η Επιτροπή θεωρεί ότι η παρούσα έκθεση είναι κάπως πρόωρη σε σχέση με την αναθεώρηση του κανονισμού αριθ. 1931/2006 σχετικά με τη δέσμη παραμέτρων για τις διμερείς συμφωνίες.
 - Σχετικά με την ταξιδιωτική ιατρική ασφάλιση, είναι πιθανό να ανακλύει οικονομική επιβάρυνση στην παραμεθόρια περιοχή, όταν πρέπει να παρασχεθεί έκτακτη ιατρική φροντίδα στους υπηκόους γειτονικών τρίτων χωρών και εξέρχονται από τη χώρα χωρίς να έχουν καταβάλει αμοιβή (το πρόβλημα αυτό δεν προκύπτει κατά τη "συνήθη" ιατρική φροντίδα διότι τέτοιου είδους φροντίδα παρέχεται αποκλειστικά εφόσον εξασφαλίζεται πληρωμή μέσω της ασφάλισης ασθενείας ή άλλων μέσων). Εντούτοις, το πρόβλημα θα μπορούσε να λυθεί με άλλους τρόπους (π.χ. μέσω συμφωνίας μεταξύ των υγειονομικών αρχών των ενδιαφερομένων χωρών). Περαιτέρω εμπειρίες σχετικά με την εφαρμογή των συμφωνιών που βασίζονται στον ισχύοντα κανονισμό ΤΔΚ θα βοηθούσαν στην αξιολόγηση του δυνητικού μεγέθους του προβλήματος.
 - Σχετικά με την παραμεθόριο περιοχή, στην παρούσα φάση, η Επιτροπή είναι διατεθειμένη να εξετάσει το ενδεχόμενο να επιτρέψει ένα βαθμό ελαστικότητας όσον αφορά την οριοθέτηση της παραμεθόριας περιοχής σε διμερή συμφωνία, εφόσον ο ορισμός που προβλέπεται στον κανονισμό ΤΔΚ θα οδηγούσε σε μεμονωμένες περιπτώσεις σε καταστάσεις που αντίκεινται στο πνεύμα του κανονισμού, ο οποίος προβλέπει κατ' εξαίρεση επέκταση της παραμεθόριας περιοχής προκειμένου να μη διαχωριστεί τεχνητά μία κοινότητα. Επιπλέον, κατά τον έλεγχο εφαρμογής του κανονισμού ΤΔΚ, η Επιτροπή θα λάβει ιδιαίτερος υπόψη τις παραμέτρους οριοθέτησης της παραμεθόριας περιοχής. Επομένως, η Επιτροπή θα δεχόταν με ικανοποίηση μία συζήτηση με τα κράτη μέλη σχετικά με το αν ο κανονισμός θεωρείται αρκετά ελαστικός ώστε να περιλάβει ειδικές περιπτώσεις που προκύπτουν σε σχέση με συγκεκριμένες παραμεθόριες περιοχές

και είναι έτοιμη να εξετάσει την ανάγκη πρότασης τροποποιήσεων στον κανονισμό υπό το πρίσμα της συζήτησης αυτής.

- Πιο περιεκτικές πληροφορίες θα διατίθενται σταδιακά καθώς όλο και περισσότερες συμφωνίες εφαρμόζονται στην πράξη. Η Επιτροπή είναι πρόθυμη να υποβάλει νέα έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή και τη λειτουργία του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2010.